

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.945 van 8 januari 2004
in de zaak A. 145.732/XII-4010.**

In zake : 1. de NV VERKEER SIGNALISATIE EN ELEKTRONIKA,
 2. de NV BAERT EN ZONEN,
 samen vormend de TIJDELIJKE HANDELSVENNOOTSCHAP
 VERKEER SIGNALISATIE EN ELEKTRONIKA - BAERT EN
 ZONEN,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat J.-J. van Raemdonck,
 kantoor houdende te 1170 Brussel,
 Terhulpesteenweg 187

tegen :

het VLAAMSE GEWEST,
dat woonplaats kiest bij
advocaat K. Ronse,
kantoor houdende te 1050 Brussel,
Louizalaan 149, bus 20.

tussenkomen de partij :

de NV JANSSENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. Bouckaert,
kantoor houdende te Gent,
Sint-Martensstraat 16.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Verkeer Signalisatie en Elektronika, de NV Baert en Zonen, samen vormend de Tijdelijke Handelsvennootschap Verkeer Signalisatie en Elektronika - Baert en Zonen, op 24 december 2003 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van “de beslissing van verwerende partij, medegedeeld met een brief van 19 november 2003 en ontvangen door verzoekende partijen op 24 november 2003 [...], houdende de afwijzing van de offerte door de verzoekende partijen ingediend in het kader van de algemene offerteaanvraag van 3 juli 2003 uitgeschreven op basis van het bestek nr 16FF/03A19 betreffende het 'onderhoud, aanpassing, verplaatsingen van driekleurige lichtseininstallaties op kruispunten, knipperlichten, bi-flashinstallaties opgesteld langs

gewestwegen en bochtafbakeningsborden opgesteld langs autosnelwegen en gewestwegen -lot 1 : de Provincie Oost- en Westvlaanderen' en houdende, in het bijgevoegde 'Gunningsverslag', [...] het besluit van de bieding van de N.V. Janssens als eerste te rangschikken en de bieding van verzoekende partijen als tweede en houdende tenslotte de 'gemotiveerde beslissing' de opdracht te gunnen [aan] de N.V. Janssens”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 29 december 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 januari 2004, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J.-J. Van Raemdonck, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van advocaat K. Ronse, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat P. Bouckaert, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de NV Janssens met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij voordeel blijkt te halen uit de bestreden beslissingen en er belang bij heeft dat de vordering wordt afgewezen; dat haar verzoek dienvolgens moet worden ingewilligd;

Overwegende dat de tussenkomende partij een exceptie opwerpt die de ontvankelijkheid van de vordering betreft; dat er te dezen vooralsnog geen noodzaak bestaat om over deze exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie slechts noodzakelijk zou zijn indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, uit hetgeen hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat het nadeel betreft, de verzoekende partijen erop wijzen dat zij “sinds jaren de medecontractanten zijn” van de verwerende partij voor de uitvoering van de werken en diensten die het voorwerp uitmaken van de betrokken algemene offerte-aanvraag; dat zij stellen dat een goed deel van hun personeel naar de tussenkommende partij, de NV Janssens, zou kunnen overgaan en zij zonder schorsing, “in de paradoxale toestand [zouden] kunnen komen niet meer te beschikken over voldoende gespecialiseerd en ervaren personeel om nadien nog aanspraak te kunnen maken op de betwiste opdracht”; dat zij voorts gewag maken van het verlies van een referentieopdracht en schade aan hun commercieel imago;

Overwegende, wat de uiterst dringende noodzakelijkheid betreft, dat de verzoekende partijen betogen hetgeen volgt :

“Opdat de gevorderde schorsing enig nuttig effect zou kunnen sorteren moet zij onmiddellijk bevolen worden. De vordering strekt er immers toe te voorkomen dat door de betekening van de toewijzingsbeslissing het contract zou worden gesloten. Door de toewijzing van de vordering aan verzoekende partijen kan de mogelijkheid voor deze laatsten om herstel in natura te bekomen gevrijwaard worden. Verwerende partij zal dan immers niet door een overeenkomst gebonden zijn en zal dan vrij zijn om, rekening houdend met het schorsings- en/of vernietigingsarrest, een nieuwe beslissing over de gunning te nemen en krijgen verzoekende partijen, wiens bieding als de tweede meest voordelige werd gerangschikt, een nieuwe kans om als aannemer te worden aangeduid.

In huidig geval zal een gewone vordering tot schorsing van de bestreden beslissing te laat komen, gezien het nu lopende onderhoudscontract afloopt op 31 december 2003 en er derhalve, op het ogenblik van de uitspraak van uw Raad, reeds een overeenkomst zal zijn gesloten en de hier bestreden beslissing niet meer zal kunnen worden aangevochten en zal derhalve een herstel in natura uitgesloten zijn.

Uw Raad eist tevens dat de verzoekende partijen het nodige hebben gedaan om de zaak zo snel mogelijk voor uw Raad te brengen.

Verzoekende partijen hadden wel degelijk kennis, sinds 24 november 2003 van de bestreden beslissing deze beslissing is gesteund, en sinds 10 december 2003 (stuk 6, brief aan de verwerende partij die daaraan geen enkel gevolg heeft gegeven) van het feit dat de door de N.V. Janssens aangemelde onderaannemer

B.V.B.A. Arduco niet als onderaannemer door de N.V. Janssens werd gecontracteerd en deze onderaannemer deze onderaanneming niet zou uitvoeren, maar zij beschikten slechts vanaf 22 december 2003 over de copieën van de drie brieven die deze 'onderaannemer' op 27 november 2003 aan de verwerende partij heeft verzonden en slechts vanaf 23 december 2003 over de bevestiging van de B.V.B.A. Arduco dat deze weigerde de werken, voorwerp van de algemene offerteaanvraag, in onderaanneming voor de N.V. Janssens uit te voeren [...].

Uw Raad zou verzoeksters lichtvaardigheid hebben kunnen verwijten mochten zij huidig vordering zonder deze bewijsstukken hebben ingesteld.

Aldus menen verzoekende partijen dat zij de zaak zo snel als maar mogelijk voor uw Raad hebben gebracht en dat aan de genoemde voorwaarden om een vordering tot schorsing bij uiterst dringend noodzakelijkheid in te dienen is voldaan, te meer nu de werken en diensten die zij, krachtens een vorige opdracht voor verwerende partij uitvoeren, ten einde lopen op 31 december 2003”.

Overwegende dat de verzoekende partijen een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid hebben ingediend; dat zij met andere woorden hebben gekozen voor een zeer uitzonderlijke procedure die een ernstige stoornis in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt; dat die procedure immers vooreerst de verwerende en eventueel tussenkomende partijen aanzienlijk in hun rechten van verdediging belemmert; dat voorts de dringende aandacht die aan dergelijke procedure moet worden besteed, afbreuk doet aan de zorg die door alle betrokken geledingen van de afdeling administratie van de Raad van State aan de andere procedures kan worden besteed en de afhandeling daarvan vertraagt; dat in een dergelijke procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid de magistraten in voorkomend geval het administratief dossier en de nota van de verwerende partij evenals de eventuele verzoekschriften in tussenkomst slechts onmiddellijk vóór of op de terechtzitting ontvangen en deze stukken in grote spoed worden verzameld en opgesteld met gekende gevolgen van onvolledigheid en foutieve voorstelling van zaken; dat daarbij de zetelende magistraten ook niet de waarborg genieten van een geschreven verslag van het optredend lid van het auditoraat; dat tenslotte de rechtspraak die in een dergelijke procedure op zeer korte termijn tot stand wordt gebracht, onmogelijk dezelfde gedegenheid kan vertonen als mag worden verwacht in de andere procedures;

Overwegende dat om al deze redenen de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts mag worden aangewend in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak, namelijk het feit dat een gewone vordering tot schorsing te laat zou komen om het nadeel te weren, ofwel voor iedereen duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens en voorts de verzoekende partij zelf met bekwame spoed haar vordering heeft ingeleid;

Overwegende dat te dezen de verzoekende partijen de bestreden beslissingen alsmede het gunningsverslag reeds op 24 november 2003 blijken te hebben ontvangen; dat niet valt in te zien waarom zij dan nog hebben gewacht tot 24 december 2003 om hun vordering in te stellen, nu het hun bedoeling was dat de gevraagde schorsing de betekening van de toewijzingsbeslissing zou tegengaan; dat die betekening immers elk ogenblik kon worden verricht; dat zulks des te meer klemmt, nu de verzoekende partijen ook gewag maken van de datum van 31 december 2003, dag waarop “het lopende onderhoudscontract afloopt”; dat de verzoekende partijen, om hun afwachtende houding te verantwoorden, verwijzen naar bewijsstukken die zij ter staving van hun vordering wilden verzamelen; dat echter het ontdekken van onrechtmatigheden en het bewijs daarvan niet bepalend zijn voor de uiterst dringende noodzakelijkheid die niets vandoen heeft met de middelen maar alles met het vereiste nadeel; dat de verzoekende partijen, gelet op al die omstandigheden, de huidige procedure vroeger hadden moeten instellen; dat hun houding niet in te passen is in het uiterst dringend karakter dat die procedure kenmerkt; dat de vordering dienvolgens niet voldoet aan de eerste van de door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de NV Janssens in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

De kosten van de tussenkomst in de vordering tot schorsing, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht januari 2004, door :

de H. D. VERBIEST,
Mevr. S. DOMS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.